

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:
 egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona
 Egyes szám ára 20 fillér.
 Nyílttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos
HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.
 hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők
 Kéziratok nem adatnak vissza

Vörös-kereszt Egylet.

Abból az alkalomból, hogy a vörös-kereszt egylet borsodmegyei választmányának ózdi fiókegylete 400-at meghaladó taglétszámmal oly nagy lelkesedés közepette megalakult, azt hisszük, nem lesz érdektelen olvasóink előtt, ha azzal kis részletebben foglalkozunk, s az egyesület feladatát, hivatását és működési körét megvilágítjuk.

A régi háborús világban, de meg az utolsó — müvelt nemzetek által vivott — csatákban, arról a sajnos valóról kellett meggyőződünk, hogy *sokkal több katonát halt meg a kórházak lúlsúfolt-sága és kellő ápolás hiánya miatt, mint a harctéren holtra szedtetten.*

A halállal vívódók gyötrelmein tehát az élő irgalomnak kell segítenie. A segítség mikéntjének megállapítására 1863-ban, majd 1894-ben Genfben nemzetközi értekezletet tartottak, amelyen Európa majdnem mindegyik állama képviseltette magát. Ezen tanácskozás határozatait tíz

pontban foglalták össze, mely röviden a következő:

Minden államban egy országos egyesület alakul azzal a feladattal, hogy háború esetén minden hatalmában levő eszközzel a beteg és sebesült harcosok segítségére és ápolására siet.

E feladatához képest korlátlan számban fiókegyleteket alakít s a tagok által a gyógyító eszközök, kórházak stb. költségeire pénzt gyűjt; továbbá önkéntes betegápolókat nevel, gyógyító és kötőszereket szerez s háború esetén már szervezeten vonul ki a harctérre vörös-keresztes fehér zászló alatt; az egyesület személyzete is vörös-keresztes fehér karkötőt kap minden országban, akiket a hadakozó feleknek kimélni, őrizni és védeniök kell.

Ez az értekezlet azáltal vált nemzetközivé, mivel a többek között a hatalmak kimondták a táborig mozgó kórházak, sebkötőhelyek, katonai kórházak s azokban működő személyzet semlegességét, kimondván, hogy ezeket a hadviselő

felek oltalmazni tartoznak, még azután is, amikor már a csata lezajlott.

A nemzetek egymás után siettek elfogadni az egyezményt.

Nálunk 1878-ban ideiglenes segélyező bizottság alakult, mely pénzt, kötőanyagot és üdítőszereket gyűjtött és azokat 1878-ban a Boszniába mozgósított csapatok között kiosztotta. Majd 1879-ben boldogult Erzsébet királyné védnöksége alatt állandó testületté alakult át „*Magyar országos segélyező nőegylet*” cím alatt; később apostoli királyunk gondoskodott, hogy az emberbaráti munkába a férfiak is bevonassanak s így alakult meg a királyi pár védnöksége alatt a „*Magyar szent korona országainak vörös-kereszt egylete*”.

Azóta napról-napra hódít a nemes intézmény, de a sokoldalú feladatait csak úgy teljesítheti, ha nemzetünk minden egyede áthatva a magasztos céltól támogatóik soraiba lép, ezt megkívánja nemcsak a béke szervezet, de különösen a háború beálltával csak úgy válik lehet-

TÁRCA.

Rózsa diák.

Írta: Lampérth Géza.
 — Az Ózdi Hírlap eredeti tárcája. —
 (Folytatás és vége.)

II.

Másnap fiatal diákleány jelentkezett Bottyán generális előtt.

Csak annyit mondott, hogy szegény ágról szakadt mendikáns diák, a pápai collegiumban tanult, a neve György és szívesen fölcsapna a generális íródeákjának, ha hogy valami hasznát vehetné ökegyelme.

— No no — fogadta Bottyánapó szokott szólamódjával — épen jó szél hozott öcsém. — Szükségem van egy penna vitézre (így hivta diákjait a generális) nehéz már a kezem, aki eddig kiségitett, a Laci fiam meg jobb ha a kardot fogatja, mert ahhoz még jobban ért, mint a tollforgatáshoz.

A diák szeme hirtelen felcsillant a Laci szó hallatára, szép selymes arca piros lett, mint a bazsarózsa. Ideges nyugtalansággal fürkészve tekintett körül.

Bottyán apó éles tekintetét nem kerülte el a diák nyugtalansága, de nem zavartatta magát, mivel igen sietős volt a dolga.

— Ehol egy jelentés — jolytatta beszédét, mintha mi sem történt volna és teleirt lapot adott át a diáknak. Kapard le ezt szépen és hamarjában, majd ebből az is kitűnik, hogy hasznodat vehetjük-e? Amott van a sátrád, kalamust, papirost találsz ott bőven. De vigyázz, úgy írd, mintha a miatyánkat írnod, a fejedelmnek szól, Rákóczi Ferencnek.

Alig távozott a diák, megjelent Csajág hadnagy s jelentette, hogy szerencsésen járta meg portyázó útját. Összeakadt ugyan a Somlyó alatt két vasas némettel, de ellátta a bajukat ő csak egy kis macskakaparást kapott a jobb keze fejére. Most pedig engedelmet kér, hogy levelet is írhasson haza a feleségének.

— Sohse vesződj te most fiam a pennával, úgy is kifáradtál, sebes is a kezed, — mondja a generális jó indulattal — most jöve egy diákleány, mondd el annak amit akarsz, majd lekaparintja. Ott van épp a sátorban. Ugy is szemmel kell tartani ökelmél, mert ámbátor elég jó képe vagy, de a szeme járása olyan hamis, hogy az ember nem tudhassa, miben sántikál voltaképen.

Csajág hadnagy köszönte a ssivességet és a sátorba ment. Ott is maradt jó ideig, úgy hogy Bottyán apó meg is sokalta egy kicsit.

Hosszúra nyult a levelecskéd fiam! mondá neki mikor visszatért.

— Hja generális uram, aki olyan régen látta a feleségét.

— Sok mondanivalója akad, ugy-e? vágott szavába a generális. — No és hogy tetszik a diák? Mit tartasz felőle?

Csajág hadnagy pödörített egyet a bajuszán (vagy talán másért volt ott szükség a kezére) különösen köhintett, hol a generálisra, hol a

Sirolin

Emeli az étvágyt és a testület, megszünteti a köhögést, váladékot, éjjeli izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
 ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utáztatokat is kínálnak, kérjen mindenkort „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svjc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerüzletben. — Ára tvegenként 4—korona.

séggé a központi választmány akadálytalan munkálkodása, ha mindenütt talál közre, amelyhez bizalommal fordulhat.

De nemcsak háború, hanem béke idején is áldásosan működik, mert amellett, hogy előkészületeket tesz az esetleges háborúra, ápolónőket képeztet, kórházakat állít, számtalan szegény beteget gyógykezeltet és lát el ingyen gyógyszerrel; nagyobb járványok, kolera, pestis alkalmával ápolónőket bocsájt a hatóság rendelkezésére; rokkant hatonákat, s a harc-téren elszerencsétlenedett katonák özvegyeit, árváit segíteni, de más szegényeknek is nyújt segítséget. Mindenütt ott van segítségével, ahol árvíz, tüdővész, inség stb. pusztít.

Főhivatása mégis a csatamező. Hogy ott sikereket mutathasson fel, szükséges, hogy arra jó eleve elkészüljön. Ezért iparkodik az egész magyar társadalmat támogatójává megnyerni.

Hízen a falusi házacskákban elomló anyai és apai könnyeket csak az a tudat száríthatja fel, hogy minden baj, szenvedés és veszedelem fölött ott lobog majd a vörös-keresztes fehér zászló, az enyhület és az életmentés jelvénye s a leendő háborúk milliónyi veszedelme közt annak a hadseregnek jut a dicsőség fen-séges koszorúja, amelynek katonasága eltelik bizalommal és hittel aziránt, hogy az itthonmaradók szent érzellemmel gondolnak rájuk s a vörös-keresztes fehér lobogó alatt kíséri őket a szerető gondoskodás minden útjokon, minden veszedelem és szenvedés között enyhítő pohárral és gyógyító irral.

A kiknek szerető szívük van, a kinek lelke megfürdött az irgalom szent érzel-

meiben, akik tenni akarnak háború esete-re a nemzet hőseiért és béke idején a könyörtelenség mezején, azok lelkesedéssel sereglenek a vörös-kereszt zászlaja alá, ezt tette a minden szépért és nemesért lelkesedő Ózd és vidékének társadalma is.

Jótekonyság és kegyelet.

Haladás a mai napok jelszava. Politikai, társadalmi s minden egyéb téren az új kor eszméinek hódolunk, Liberálisak vagyunk a szó legszorosabb értelmében. Minden cselekedetünkör magunk előtt látjuk az eljövendő idő vezér eszméit s mi köteles tisztelettel hajlunk meg kívánalma előtt, mert meg van írva: eljön, aminek jönni kell.

Lerázzuk magunkról a tegnapi munka porát, lemoszuk a becsületes munka szennyét, hogy a mai napon tisztultabb felfogással, örömebb lélekkel vállalkozunk új eszmék művelésére. Amint a drága kövek után kutató bányász mindennap leszáll a sötét üregbe, hogy a bármelyik pillanatban örök halált hozó helyen az eltemetett aranyban és ezüstben örök életét, gazdagságát találja meg, éppen ehhez hasonló minden embernek az a munkája is, amelyet valamely jobb jövőt ígérő eszme megvalósításáért életre, halálra kész megvívni.

Oh! mert minden emberi boldoságnak a megélhetés a kulcsa. Ez irányít, ez vezet. Ez lelkesít nemesebb eszmék megvalósítására, ez erősíti meg bennünk az akaratot: csak előre. S aki magára öltötte a haladás ruházatát, annak biztos győzelme van az élet viszontagságai fölött. Aki hátrahuzza magát, aki megveti a mai napok modern eszközeit, annak győzedelme alig, vesztesége pedig igen nagy mértékben lehet.

Igy van ez ma már minden téren.

A helybeli Gyermeksegélyző-Nőegyletnek a múlt napokban ugyancsak mozgalmas élete volt. Nem elég az nekünk, ha a magyar nemzet testén milliók élőködnek, átkozva fajunkat, átkozva a földet, amelynek mi vagyunk nevet és jogosultságot adó urai. A társadalmi béke, amely körünkben eddig honolt, átkos gyümölcsöt hozott, amely megfanyarítani készítse az eddig becsülettel elvégzett, odaadással ápolt gyermeksegélyezési jótekonyságunkat.

A szép munkaterű egyesületet temetkezési intézetté kellene átváltoztatni. Vagy jobban, szerényebb hangon mondván: kivegyünk az éhező gyermek szájából a mindennapi kenyeret csak azért, hogy egyszerűen élt, kedves halottunknak rangunk feletti, pompázó temelést adjunk.

Engedtessék meg nekünk is, hogy ezen tételhez hozzászólhassunk.

Meghalt kedveseink emlékét a sziv őrzi meg. A temetéskor fájdalmas érzések tépdésik lelkünket, aztán lassan mulóvá lesz minden fájdalom, lassan elenyészik a test, porrá lesz, de az emlékezetnek egy piciny szikrája meg meg fog villanni előttünk, valahányszor a jelen a multra hajtja vissza képzeletünk. Hiába bármekkora áldozat is, hiába a koszorúk tömege is, a meghalt köszönetet nem mondhat az őt ért tisztességért. Ezért mondom én és hirdetem rendületlenül: sirassátok, sirassátok őt, de jusson eszettekbe a hátramaradott is.

Ez a gondolat volt magva annak a mozgalomnak, amely a koszorú-megváltás eszméjét felvetette. Minek a végnélküli nagy pompa, amikor százan, ezren sirnak éhségükben, s dideregnek a dermesztő hidegben. Inkább kenyeret az élőknek, mint szükségtelen fényt a meghaltaknak. Nap-nak után halljuk a panaszos szavakat: szegények vagyunk s mi fájdalommal vagyunk eltelev, ha odáig jutunk: áldozatkészségből egyéb semmi nem jut az árvának, elhagyatottak.

diák sátra felé nézett és csendesén így szólt: — Pompás fickó ez a diák generális uram, olyan a betűje mint a gyöngy. . . . pompás fickó, hanem jól mondá kegyelmed, a szeme járása az szörnyen hamis, szemmel kell őt tartanom, mert kitudja miben sántikál.

III.

Abban az egész ármádia igazat adott Csajág hadnagynak, hogy György diák pompás fickó. Csakhamar megszerette őt mindenki, még Borz Istók, a fűrészbajúszu, villaszemű strázsamester is. És mindenki valami csodálatosat, valami titokszerűt talált rajta. És éjjelente, lobogó tábornézők körül, mikor pihent a tábor, és kilevedezett a mesék csodafája; nem egy levél zizegett — suttogott a kis diákról is csudásnál csudásabb dolgokat.

Nem úgy vagyom ám az, mint ökegyelme mondja, — így suttogott a mesefa — nem Pápáról jött ő, nem is szegény mendikáns diák ám. No persze. Ki látott ilyen bársonyos képű koldusdiákokat, Patyolatágyon született az, arany bölcseben ringatták. . . . Nem is fiú ez, hanem leány. . . . Azért az a szátrétű köpeny-rajta, hogy a keble domborúságát elfödje, az a nagy öblös süveg a fején ez meg a konytyába csavart hosszú aranyhajat takarja. Úgy bizony: szépséges szép hercegleány az, a di-ső Zrinyi Ilona nagyasszonyunk magzatja, s a

főlséges fejedelme Rákóczi Ferenc véréből való vér. . . . Bécsben tartotta fogságban a német idáig őt is, hanem most kiszabadult és eljött hozzánk, hogy segítse a szegény magyart. A fringiót nem bírja gyöngye keze, hát pennával szolgálja a szent szabadságot. Úgy bizony. Azért szereti úgy a generális, azért kíséri minden lépését Csajág hadnagy úr, Bottyán apó szekretáriusa, azért vigyáznak úgy rája, hogy még a fuvó széltől is megóvják. . . . De kár is volna érte, ha valami érné. Őrizze az Isten. Imigy suttogott a mesefa a lányos képű György diákról.

És szállt a mese táborszerte szájról-szájra, itt elvettek belőle, ott toldottak valamit hozzája, de rejtelmes, titokzatos maradt azért mindenképen. Egyik így, a másik úgy gondolta a rejtély megfejtését.

Borz Istók, a fűrészbajúszú, villaszemű strázsamester példánakokáért egyre azt hirdette, (de persze nemsok hívője akadt) hogy a diák ugyanaz a személy, akit ő egyszer őrt állván a bakonyi táborszálláson, nem bocsátott be a táborba, mivelhogy akkor szoknya volt rajta, holott épen akkor jött ki az a bizonyos kemény szoknya rönddölet. A helyre is emlékszik — azt mondja — a hun megállította, egy nagy galagonya bokor mellett. Kosár volt az egyik kezében, a másikban virágféle és a Csajág hadnagy úr nevére emlegette. . . . Ennyi szent.

Erre hitet tesz akár mikor. Arra is, hogy ez a személy fehér személy volt és így a diáknak csakugyan konty van a süvegje alatt. De hogy különben ki és mi légyen, azt már ő sem tudja. Igaza is lehet a mesének meg nem is.

Nemcsak Borz Istók, más sem tudta meg a tiszta valóságot. Mesék hőse maradt a kis diák továbbra is.

Pedig tűzön-vízen át, vészbe, viharba hiven követte Bottyán apó seregét. Nem is idegenkedett nagyon fringiót forgató bajtársaitól. Tisztelet és közreaddal egyaránt szóba elegyedett alkalmadtán. Ha meg valamelyik írástudatlan vitéznek valami nagy sora akadt, amit mindenképpen tudatni akart az othonvalókkal, annak a baján is szívesen segített György diák. Olyan ékes levelet kanyarított hamarjában, hogy a keményszívű harcosnak is kicsordult rá a könnye. Hát még otthon az érzékeny öreg szüléké avagy a Julcsa lelkemé. . . .

Jókedvében egyszer-másszor a tábornéző mellett el is mesélgetett (az igaz, hogy afféle jó paprikás kuruc tréfákat, amelyeknek Borz István volt a mestere, nem tudott, de még csak meg sem hallgatta az ilyesmit) nótára is gyujtott olykor a bajtársak nagy öröme.

Koncs András, a brigáda vén tárogatósa ilyenkor mindig megjegyezte:

— Olyan hangja vagyom, mintha az én öreg tárogatómnak a kölyke volna. . . .

Asszonyaim! Az a meghalt lélek, ha visszapillant reánk, szívesebben veszi, ha kisfiacskáinak apja helyett apja, anyja helyett anyja leszünk! Nem szorulna-e össze szülői szíve, ha árváinak pusztulását, vesztét látná!

Nem kell csodálkoznunk ezen, ha a viszonyunkkal számolni tudunk. A koszorú megváltás eszméje még csak a mai napok szülemánya, s megvalósulása évszázad kérdése. De ha későbbre is, meg fog valósulni, mert oly magasztos eszmei tartalommal bír, amelyet nem lehet semmiféle hatalomnak elsodorni. Akkor, amikor az alsóbb népréteg támogatásáról van szó, ezt a forrást nem szabad elzárunk s viszont arra sem törekednünk, hogy a koszorú-megváltás eszméje közöttünk is állandó otthon nyerjen, ez könyelműség lenne tőlünk, a haladó társadalomtól. A miut csak példa lehet, a boldogulást határozottan a mai eszmék átérzése és megvalósítása szerzi meg nekünk.

En szeretem és sokra beesülöm a népet, mert magyarságunknak, nemzeti érzésünknek s ősi szokásainknak hű őre, fentartója s gondviselője. A hagyomány ápolásáért látom sikra szállani őket akkor, amidőn az egyesülés jeléül a Nőegylet gyászkoszorúját is kérte halottja számára, ne írjuk ezt az ő rovásukra. Inkább rábeszéléssel, szeretetteljes megértéssel azon kell lennünk, hogy belátásában a mi szempontunkból helyes eszmékhez vezessük. A gyermeksegélyezés magasztos tényét nem lehet egy kalap alá hozni a gyászkoszorú adással! A Nőegylet jótékonyzást gyakorol, a kegyelet ápolása egészen más kategóriába tartozik.

HIREK.

Megyei közgyűlés. Borsodvármegye törvényhatósága f. hó 17-én tartotta tisztújító közgyűlését. — A megyei bizottsági tagok egy-

Csak a kivoltáról nem szólt soha egy árva szót sem a diák. A szájrétű köpönyegét, meg az öblös süvegét emberi szem láttára soha le nem tette. Kezet sem fogott senkivel, egyedül Csajág hadnaggyal. A sátorába sem bocsátott soha senkit, egyedül Csajág hadnagyot.

A bajtársaknak persze szírt ez a nagy barátság. Suttogtak is eleget róla úgy maguk között. A tiszt urak irigykedve, pajkos és hamis dolgokat mesélgettek, a közrend elleuben egyre növekvő csudálattal szötte tovább a mesék arany szálát.

Nyíltan azonban senki sem szólt, faggatni sem merte őket senki, mert jól tudták, hogy a generálisnak legkedvesebb embere Csajág hadnagy. Maga Bottyán apó pedig, aki mindvégig labanc kémet sejtett különben igen kedves diákjában, egyre így nógatta Csajág Lászlót:

— Úgy, úgy Laci fiam, csak tartsd szemmel ezt a selymát. Mert az ilyen hamis szeműről soha sem tudhassa az ember, hogy mi rejtezik a zúzójában. . . .

Igy telt-múlt el jó idő, mialatt egyre nőtt, lombosodott a mesék csudafája.

Egyszerre azonban nagy hirtelenséggel csak elhervadt a mesefa és kivirított helyette az igaz valóságé. És ez még százszorta csudásabb, szebb vala.

. . . Úgy történt, hogy Csajág hadnagy egy izben a Fehérhegyekben a morva katárszélén

hangú lelkesedéssel megválasztották a régi megyei tisztviselőket. — A jelölő bizottság Sir Gábor szolgabíró nem jelölvén, — helyette Fekete László választott meg szótöbbséggel.

Községi tisztújítás. A községi tisztviselők választása járási főszolgabíró ur elnökleite alatt f. hó 7-én ejtetett meg. Egyhangulag megválasztották: Nagy József bírónak, Mengyi József törvénybírónak, Zsóry Barnabás pénztárnoknak, Török István közgyámnak, Demeter József gyár h. bírónak. Megválasztott ezenkívül 10 községi s két gyári esküdt.

Cyülés. Az „Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület” borsod-gömöri osztályának választmánya f. évi december hó 20-án d. e. 10 órakor Ózdon, a gyári olvasótermében gyűlést tart. Táragsorozat: 1.) A múzeumügyi bizottság jelentése a megejtett bírósági szemle és a további teendők tárgyában. — 2.) A bányaipari bizottság jelentése a közgyűlés határozatának végrehajtása tárgyában. — 3.) Az ipartörvényjavaslat tárgyalása. — 4.) Titkár lemondása. — 5.) Indítványok.

Halálozások. Izsó György máriapócsi jegyző. — ki községünknek is volt egyideig jegyzője, f. hó 17-én elhunyt.

Pfennig József, a magyar szálloda vendéglőse f. hó 19-én hirtelen elhalt.

Segélyezés. Az ózdi gyermeksegélyző nőegylet f. hó 20-án d. u. 4 órakor a gyári olvasóegylet nagytermében karácsonyfa ünnepélyt tart, amely alkalommal a hozzá forduló szegényeket pénzsegélybe részesíti. Ez ünnepélyre az általa ruhával ellátott 80 iskolás gyermek a kapott ruhákat felöltve jelennek meg s rebegnek imát a jótékonyzást gyakorló egyesületért s annak minden egyes tagjáért.

Kérelem. Ez uton is fölkérjük a polgári önképző kör tisztelt tagjait, hogy a tagsági díjat még ez év végéig befizetni sziveskedjenek.

Az elnökség.

Szinészek Ózdon. Mint halljuk, újévtől 8 előadásra a már egyszer itt időző Bányai szin-társulata a gyári színháztermet megkapta.

Mulatságok. Karácsony másod napján a gyári tüzöltő egyesület táncmulatságot rendez. Január 17-én pedig a nőegylet táncal egybekötött műkedvelő előadást fog tartani, amely estély, mint minden évben, ugy ez idén is a társaság egyik legsikerültebb mulatságának ígérkezik.

Szilveszter este. Az óévet elbucsztatni s az újév elsőnapját köszönteni, ugy a tisztikaszinó

portyázgatván, labanc törbe esett. Hirtelen valami rettenetes itéletidő fogta útban az ismeretlen hegyi tájon. Választania kellett, vagy a zuhataggá dagadt hegyi patak sodra kapja el lovastul, mindenestül, vagy a hegytetőn álló vadász kunyhóba kell menekülnie. Nagy nehezen felkapatott a kunyhóig, amelyből sunyi képű német vadász bujt elő. Mézes-mázos szóval, nagy alázattal üdvözölte és szívesen adott menedéket a bajba került vitéznek. Titkon azonban értesítette a labanc őrszemét (be volt már erre rendezkedve, fizetett labanc kém volt) és mire az agyonfáradt, elcsigázott Csajág hadnagy szendergéséből felébredt, vasas németek állták körül a kunyhót. Nem volt menekülése még a halálba se, mert a ravasz német fegyverét is eltüntette.

A következő napon, hogy e szomorú eset hire megérkezett a kuruc táborba, hült helyét találták a kis diáknak. Egy levelet hagyott sátorában, ez állt rajta: „Generális uram, vitéz bajtársaim, lsten veletek! Bocsássatok meg nekem, hogy elhagytalak benneteket, elmentem a labanchoz. A rabságba, a halálba, vagy a kárhozatba, mit én bánom. . . . Csajág László után mentem el, az én hites uram után. . . . Mert nem voltam én György diák, hanem Rózsa diák. . . .”

mint az olvasóegylet összehívta tagjait, amely alkalommal mind két helyen táncmulatság lesz.

Karácsony előtti vasárnapi munkasznet
A Miskolci Kereskedelmi és Iparpamara értesíti az érdekelteket, hogy a folyó évi december hó 20-ára eső vasárnapon az ipari és kereskedelmi elárusítás és házhoz szállítás kivételesen az egész napon át minden korlátozás nélkül végezhető legyen. Ez alól azonban minden rendű irodai munka kiván véve, erre tehát ezen reudelkezés nem terjed ki.

A posta szolgálati idejének kiterjesztése. Az ózdi posta és távirahivatal szolgálati idejét, amint tudjuk, a kereskedelmi miniszter még agusztusban próbaképen kiterjesztette a déli 12 órától 2 óráig terjedő időre is és legújában engedélyezte, hogy a szolgálat a déli órákon át ezentul állandóan rendszeresítessék. A miniszternek ez az inlézkedése az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés javaslata kapcsán történt. Az O. M. K. E. ugyanis a gabonatözsde idején egyfolytában való megtartására való tekintettel kérte még ez évi július havában, hogy a nagyobb forgalmu posta és távirahivatalok, közöttük az ózdi hivatalnak szolgálati ideje a déli órákra is kiterjesztessék, amely kívánság a mi helyi postahivatalunkra nézve most már véglegesen teljesült.

Betörések. Sátáról kapjuk a hírt, hogy ott a napokban a fogyasztási szövetkezet helyiségének ajtaját felakarták törni. Szerencsére a járókelők ezt észrevehén, az ismeretlen betörők elfutottak. — F. hó 7-én ismét kísérletet tettek, most a postán törtek be, azonban most sem jártak sikerrel, mert az ajtó kifeszítése után betörték ugyan a hivatalba, de a postamester észrevehén, elriasztotta őket. — Ugy halljuk, az előjáróság tanult az eseteken, s most már felállította a bakteri állást — fokozottabb erővel.

Verekedés. Alig mulik el nap, hogy a vasvár pusztai pipagyújtói telepnek szenzációja ne lenne, most vesszük a hírt, hogy a napokban két barakos atyafi oly csete-patét, csinált, hogy egész megvoltak rémulve az ott székülő lakosok azt hívén, hogy a szerbek törtek rájuk, a hőködésnek azonban a csendőrség rövidesen véget vetett, s most a barakos szerbek hűsölnek.

Lopások. A vasgyári istállónak ugy látszik alapos molya akadt. A napokban B. I. uraji lakos emelt el onan egy zsebórát. A multkoriban a volt nádasdi postakocsis emelt el egy pár uj csizmát. Egyszer csak azt fogjuk hallani, hogy az egész istállót elemelik, a szivességből megtürt vendég kocsis urak.

Rablás. Tapolcsányból írják, hogy ott Illoszky Ilona lakását feltörték s az ott talált ruhánumját ellopták.

Pontosság. Egy ismert humorú bácsinkkal történt a napokban, hogy a kis fia lenyelt egy 20 fillérest, Hivatja a doktort, s kérdi tőle:

— Mi jár a doktor urnak, ha kiveszi azt a 20 fillérest, amit a L ka lenyelt.

— Tíz korona.

— Akkor tessék itt van előre kilenc korona nyoicvan fillér.

No ugy-e nagyszerű!!!

CSARNOK.

JÓN A KARÁCSONY,

Levél Mikuláshoz.

Mikulás bácsika! apa, anya mondta:

Arany szánkón jösz el hozzánk karácsonyba.

Feldiszited a kis fácskát minden jóval,

Amit csak a szánk megkíván s szívünk óhajjt.

Lesz ott cukor, kis babácska,

Dió, mogyoró s almácska.

Piros csákó, kard és puska

Sa fa alatt aranyszörű kis paripa.

De bácsikám! hallottunk valamit,

Hogy sok szegény s jó kis gyerek van itt,

Akik sirnak-rinak: itt van a karácsony,

De nekik kelmetek semítse szántatok.

4. 1908. december 20.

Tudod bácsikám ez mért van így?
— Látod a szeretet sokra megtanít,
Mert van sok ember, aki bár magyar,
Minden portékát, amit csak akar.

Más országból hozat, akár mi is kell
És, nem kap itthon munkát sok-sok ember.
És hogy megéljen, bárcsak küzdve, tengve,
Szegény elindul messze idegenbe.

Azért mi voltaképp csak úgy örülnék,
Ha sok fájó könnyet le is törülhetnék.
Te megtehetnéd, jó bácsika, lásd!
Hacsak magyart hozol s egyebet semmi mást.

Ha nem hozol mást, csak magyar ruhát,
Magyar munkás kéznek magyar varrottását;
Magyar dobot, pnskát, magyar cukros babát
(Légy nyugodt mind ilyet nálunk i smegtalálsz.)

Ha nem hozol kis fiúnak s lánykának,
Csak azt, amit nálunk, hazánkban csináltak:
Akkor minden házban örömet találhatsz.

Mikulás bácsikám! Ez a mi óhajunk,
Ha betöltöd: boldog ünneplést kívánunk.

Megírák:
Az ózdi gyermekek.

HIRDETÉSEK.

Egy kellő iskolázottsággal bíró, jó házból való

SZOLID, ÜGYES FIÚ

kedvező feltételek mellett

TANULÓUL

esetleg fizetéssel is felvétetik

**Herrman István könyvnyomdájában
ÓZD (Borsodmegye).**

Hazai iparcikkek!**Szolid és pontos kiszolgálás!**

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshova fordulna, minden stílusú butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Épületfa, tűzifa, téglák, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre.

Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.

Weiner József Ózd, az állomás mellett.

Két jóházból való ügyes fiú
asztalos tanoncúl
felvétetik

Zbrankó Gyula asztalos üzletében
Ózd.

A KŐALJÁN
egy 1574 négyszögöl nagy telek
szabadkézből eladó

négyszögölenként 2 koronáért.

Bővebb értesítéssel szolgál a tulajdonos

Kacsmarik Sándor.

Ajánlok első minőségű
darabos jó minőségű szenet

ózdai állomásra állítva

vaggon vételnél! mm.-ként 1 kor. 04 f.

Házhoz szállítva **10 métermázsa**
vételnél 5 napi előzetes bejelentéssel

13 korona 50 fillér.

FRIED BÉLA, ÓZD.

Szives tudomásul!! **Papírárú- és írószer kereskedésében** állandó nagy raktár:

mindenféle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; közönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekből; fekete, színes és másoló ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumokból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.

Herrman István könyvnyomdája, papírárú- és írószer kereskedése Ózd (Borsodmegye).

Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulónak fizetéssel felvétetik.

Ékszer és óra-javítások pontosan eszközöltetnek 1 évi jótállás mellett.

**Törvényeskileg bejegyzett
ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ CÉG ÓZDON**

a volt szövetkezeti helyiségben
Nagy raktár mindenféle **ékszerekből, arany, ezüst**
és **china-ezüst** árúkból, valódi **schweici-, arany-,**
nickel- és acél gavallér-órákból, ingaórákból,
menyasszonyi- és nászajándékokból a lehető leg-
jutányosabb árak és jótállás mellett

Egy ébresztő óra 2 kor. 80 fillértől feljebb.

Egy nickel Roskopp-patent óra 5 korona.

Továbbá: **GRAMMOFONOK** és **LEMEZEK,**
egy nagy, 27 cm. átmérőjű kitűnő, legújabb főlveteli
mindkét oldalán bejátszott lemez 4 korona,

Tisztelettel

GUTTMANN S. ÓZD.

LÁTSZEREKBŐL NAGY RAKTÁR!

Tisztelettel van szerenésém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy **Ózdon, a Jerem-féle ház udvarán** (a ref. templom mellett), a mai kor igényeinek teljesen megfelelő modern

Fényképészeti műtermet

nyitottam. — Minden a fényképészet körébe tartozó munkát. ú. m. épületi-, csoport- és tájképeket; olaj, pasztel és eredeti bromezüst nagyításokat elvállalok, bevezetve a legújabb dolgokat pl. platin, matt stb. képeket s azokat a legtartósabb kivitelben, a legszolidabb árban készítem.

Minden törekvésem oda irányul, hogy a n. é. közönség becses támogatását kiérdemeljem.

Felvételeket naponként még borult, sőt esős időben is a legjobb sikerrel lehet eszközölni.

Midőn a t. közönség nagybecsű figyelmét felhívni bátor-kodom, ugyanakkor kérem, hogy megrendeléseivel szerencsétleni sziveskedjék.

Tiszteletem nyilvánítása s kérelmem megújítása mellett vagyok kiváló tisztelettel

LUKÁCS BÉLA, fényképész,